

sikre, at Lovens Regler overholdes, indeholder Lovforslaget adskillige, som maa siges at være ret drakoniske. Det forekommer mig, at man fra Koncipienternes Side i noget for høj Grad har været ivrig efter at arrangere et Slags privat Opdagelsespoliti. Det er saaledes, at saa at sige alle, som faa med Stempelpapirer at gøre, faa en Pligt til at anmelde for Administrationen, at her er et Dokument, som bør stemples, og de, der ikke anmeldte det, ville efterhaanden ogsaa blive ramte af Lovens Arm og komme til at erlægge deres Bøder. I disse Bestemmelser mene vi, at der bør foretages en Del Forandringer. Vi mene for det første, at de Bøder, som paalægges, de saakaldte Ordensbøder, som ere satte til et Minimum af 4 Kr., ere for høje, og at der bør være et Spillerum; de bør kunne nedsættes fra 4 til 2 Kr. Herom handle Ændringsforslagene Nr. 13, 14 og 16. Men vi mene ydermere, at enkelte af Bestemmelserne, f. Eks. Bestemmelsen i § 31, lægge et alt for stort Ansvar paa dem, der bekræfte en Genpart. Vi have derfor stillet Ændringsforslag Nr. 15, og gennem dette Ændringsforslag ville vi netop accentuere, at ingen kan paadrage sig Strafskyld, medmindre han har foretaget sig noget positivt urigtigt. Derfor have vi sagt, at den, der bekræfter Genparten, har kun Ansvar for den urigtige Stempelpaategning. Endelig have vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 19, der i visse Tilfælde nedsætter Bøden, saaledes at den ikke kan overstige 20 Kr., og vi have stillet Ændringsforslag under Nr. 17 og 18 til §§ 36 og 37 og Ændringsforslag Nr. 21 til § 48, der i sin nuværende Skikkelse vilde udelukke enhver fra at støtte nogen som helst Ret paa et Dokument, som ikke var stemplet, medmindre han vilde paatage sig det fulde Ansvar for Stempelmulktten og Stemplingen. Vi have ment, at alle disse Bestemmelser vare for drakoniske, og ud fra denne Betragtning have vi stillet vore Ændringsforslag.

Endelig have vi under Nr. 65 og 66 stillet nogle Ændringsforslag til Overgangsbestemmelserne. Medens det, naar der er Tale om Arveafgift, er givet, at det afgørende Tidspunkt, hvorfra der skal regnes, maa være den vedkommende Arveladers Død, kunde der jo godt, hvor Talen er om Efterstemplingsafgift, gaas ud fra det Tidspunkt, da Opgørelsen af Skiftet finder Sted, saaledes som Lovforslaget gør det. Ved de Forandringer, der nu ske ved § 58, vilde det imidlertid være ubilligt

overfor Folk, der afgaa ved Døden inden Lovens Ikrafttræden, om man i deres Bo skal være bunden til at følge de nye Regler, som de vedkommende maaske ikke have haft Lejlighed til at disponere efter, og vi have derfor foreslaaet, at den gamle Efterstemplingsregel skal gælde for dem. Nr. 66 er en lignende Overgangsbestemmelse, som slutter sig til § 37.

Lad mig endnu tilføje, at med Hensyn til redaktionelle Ændringer have vi foreslaaet Ændring Nr. 6, som fastslaar Stempelpapirforhandlernes Pligt til at stemple Dokumenterne gratis, naar Stempelpapir samtidig købes hos dem. Maa jeg, medens jeg nævner Stempelpapirforhandlerne, bemærke, at der mellem Udvalget og den højtærede Finansminister har fundet en Brevveksling Sted i Anledning af Udtalelsen fra den højtærede Minister om en Omordning af Salget af Stempelmærker, og det er blevet oplyst for Udvalget, at den højtærede Minister her tænker paa at foretage Forandring, saaledes at Stempelmærkerne fremtidig skulle forhandles fra Posthusene. Det er dog en Sag, der bør overvejes nøje, inden man gaar dertil, al den Stund man hos de private Forhandlere hyppig har en lettere Adgang, navnlig ude i Provinserne, til at blive ekspederet, end naar man skal henvende sig paa Posthuset i de Tider, hvor det holdes aabent. Til Slutning skal jeg nævne Ændringsforslag Nr. 44, som ogsaa væsentlig er af redaktionel Karakter.

Jeg skal saa tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget eller dets Flertal, til det høje Tings Vedtagelse. Lovforslaget, som det foreligger for os, er jo udarbejdet i en Kommission. Det var paa Foranledning af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), at der i 1909 af Finansministeriet blev nedsat en Kommission til at udarbejde en ny Stempellov, og det maa jo erkendes, at, hvor god den 50 Aar gamle Stempellov end kan siges at være, har den dog efterhaanden været gennemfortolket, der har været talt og skrevet om den baade indenfor og udenfor Skranken i saa høj Grad, at den kunde trænge til at moderniseres. Hertil kommer ydermere den Omstændighed, at hele Udviklingen, hele Omsætningen herhjemme i høj Grad har forandret Karakter i de forløbne 50 Aar. Men allerede da Forslaget behandlede i Kommissionen, fik denne, da den nuværende Finansminister traadte til, og den økonomiske Situation var daarlig,